

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 71 0 K 341854 25 K
Banja Luka, 05.09.2025. godine

Pravosnažna presuda potvrđena presudom Okružnog suda
u Banjoj Luci broj 71 0 K 341854 25 Kž dana
28.01.2026. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Osnovni sud u Banjoj Luci, sudija Vedrana Grmuša, uz sudjelovanje zapisničara Svetlane Pranjić, u krivičnom predmetu protiv optuženog R. N. po optužnici Okružnog javnog tužilaštva u Banjoj Luci broj: T13 0 KT 0045349 18 od dana 14.12.2020. godine zbog produženog krivičnog djela Prevara iz člana 230 stav 1 u vezi sa članom 57 stav 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske, nakon usmenog, glavnog i javnog pretresa održanog dana 02.09.2025. godine u prisustvu tužioca Okružnog javnog tužilaštva u Banjoj Luci Dijani Kukobat, optuženog R. N., branioca optuženog Svetozara Bajića, advokata iz Banjaluke, donio je dana 05.09.2025. godine i istog dana javno objavio

PRESUDU

OPTUŽENI R. N. sin M. i M., rođenog godine u S., nastanjenog u ulici ..., Grad Z., boravi u B. L. na adresi ... broj.., po zanimanju građevinski inženjer, nezaposlen, lošeg imovnog stanja, razveden, otac dvoje djece, po nacionalnosti Srbin, državljanstvo BiH, osuđivan presudom Opštinskog suda Ljubovija, broj: K-... od dana 11.05.1995. godine zbog krivičnog djela iz člana 171. stav 1. KZ Srbije, na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, uslovno 3 (tri) godine, presudom Opštinskog suda Novi Sad, broj: K-... od dana 04.12.2007. godine, zbog krivičnog djela iz člana 208. stav 1 KZ Srbije na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, presudom Opštinskog suda Vrnjačka Banja, broj: K-... od dana 13.10.2008. godine zbog krivičnog djela iz člana 208. stav 1 KZ Srbije na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, JMB 2108965172656, lišen slobode dana 13.07.2025. godine, nalazi se u Odjeljenju pritvora Kazneno-popravnog zavoda Banja Luka po rješenju ovog suda broj 71 0 K 341854 21 Kv od 04.11.2021. godine

I

Na osnovu odredbe člana 297 tačka d) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske

ODBIJA SE OPTUŽBA

Da je:

U vremenskom periodu od dana 03.05.2018. godine do dana 14.05.2018. godine, u Banjaluci, u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist lažnim prikazivanjem činjenica doveo u zabludu oštećenog D. B. na način da mu je obećao pomoći u dobijanju nepovratnog podsticaja za obradivo zemljište koje isti posjeduje, zbog čega mu je oštećeni na ime izrade elaborata potrebnog za dobijanje nepovratnog podsticaja u dva navrata dao novac u ukupnom iznosu oko 1700,00 KM, nakon čega se optuženi više nije javljao, čime je ošteti oštećenog za iznos od 1700,00 KM i za sebe pribavio protivpravnu imovinsku korist u istom iznosu.

U toku mjeseca juna 2018 godine, u Gradišci, u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist lažnim prikazivanjem činjenica doveo u zabludu oštećenog M. M. na način da mu je ponudio pomoć u dobijanju nepovratnog podsticaja za izgradnju protivgradne mreže na voćnjacima koje isti posjeduje, zbog čega mu je oštećeni predao sve potrebne dokumente kao novac u iznosu od 1.000,00 KM za troškove izrade biznis plana, nakon čega se optuženi više nije javljao, čime je ošteti oštećenog za iznos od 1100,00 KM i za sebe pribavio protivpravnu imovinsku korist u istom iznosu.

U vremenskom periodu od novembra 2018. godine do februara 2019. godine, u Banjaluci u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, lažnim prikazivanjem činjenica doveo u zabludu oštećene D. K. i njegovog šurjaka M. M. na način da im je ponudio pomoć u dobijanju nepovratnog podsticaja u oblasti poljoprivrede, zbog čega su mu oba oštećena predali potrebnu dokumentaciju i na ime izrade elaborata za podsticaj predali mu novac u iznosu od po 600,00 KM nakon čega se optuženi više nije javljao, čime je oštetio oštećene za ukupan iznos od 1200,00 KM i za sebe pribavio protivpravnu imovinsku korist u istom iznosu.

U vremenskom periodu od februara 2018. godine do maja 2019. godine, u Banjaluci, u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, lažnim prikazivanjem činjenica doveo u zabludu oštećenu D. K., na način da joj je obećao da će joj pomoći u dobijanju vize za Njemačku i posla njegovatelja u Republici Njemačkoj, na ime čega mu je oštećena dala novac u iznosu od 1.000,00 KM za sebe i još 1000,00 za snahu D., a nakon toga na traženje optuženog oštećena mu je isplatila još 2000,00 KM, nakon čega se optuženi više nije javljao, čime je oštetio oštećenu za ukupan iznos od 4000,00 KM i za sebe pribavio protivpravnu imovinsku korist u istom iznosu.

Dakle, da je u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist u više navrata doveo druge lažnim prikazivanjem činjenica u zabludu i time ih naveo da na štetu svoje imovine nešto učine. Čime bi počinio produženo krivično djelo prevara iz člana 230 stav 1 u vezi sa članom 57 stav 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske.

II

Na osnovu odredbe člana 298 tačka v) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

U vremenskom periodu od dana 05.12.2019. godine do dana 11.02.2020. godine, u Banjaluci u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist doveo u zabludu oštećenog Č. M. kome se prilikom iznajmljivanja njegovog stana u ulici ... , lažno predstavio kao M. M. prikazujući dokumente na ime M. M. navodeći oštećenog da će redovno isplaćivati zakupninu za stan što nije učinio, oštetivši oštećenog za iznos od 1500,00 KM i za sebe pribavio imovinsku korist u istom iznosu.

Dakle, da je u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist doveo neko lice lažnim prikazivanjem činjenica u zabludu i time ga naveo da na štetu svoje imovine nešto učini.

Čime bi počinio krivično djelo prevara iz člana 230 stav 1 u vezi sa članom 57 stav 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Na osnovu člana 108 stav 4 Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske oštećeni D. B., M. M., D. K., M. M., D. K. i M. Č. se upućuju da imovinskoopravni zahtjev mogu ostvarivati u parničnom postupku.

Na osnovu člana 100 Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske troškovi krivičnog postupka iz člana 96 stav 2 tačke a) do đ) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branioca, padaju na teret budžetskih sredstava.

Objasnenje

Okružno javno tužilaštvo u Banjoj Luci podiglo je dana 14.12.2020. godine optužnicu kojom se optuženi R. N. tereti da je učinio produženo krivično djelo Prevara iz člana 230 stav 1 u vezi sa članom

57 stav 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske broj 64/17 – u daljem tekstu KZ RS) na način opisan u izreci presude.

Rješenjem ovog suda broj 71 0 K 341854 21 Kv od dana 04.11.2021. godine optuženom je određen pritvor zbog postojanja razloga određenih članom 197 stav 1 tačka a) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, u daljem tekstu: ZKP RS), te je izdata naredba za raspisivanjem potjernice u skladu sa članom 418 ZKP RS. Rješenjem ovog suda broj 71 0 K 341854 25 K od dana 05.09.2025. godine, a nakon što je okončan glavni pretres i nakon što je objavljena presuda, na osnovu člana 203 stav 2 ZKP RS, optuženom je ukinut pritvor te je povučena naredba za raspisivanje potjernice.

Navedena optužnica je potvrđena dana 26.05.2021. godine, a na ročištu održanom pred sudijom za prethodno saslušanje optuženi se izjasnio da nije kriv za krivična djela koja su mu stavljena na teret, te je sud zakazao i održao glavni pretres.

U završnoj riječi tužilac navodi da je materijalnim dokazima i saslušanjem oštećenog u potpunosti dokazana 5. tačka optužnice, te shodno tome tužilac predlaže da se optuženi oglasi krivim i da se uzimajući u obzir njegovu raniju osuđivanost kazni po zakonu.

U završnoj riječi branilac optuženog ističe da je u odnosu na prve 4. tačke optužnice nastupila apsolutna zastarjelost krivičnog gonjenja, dok u odnosu na tačku 5. optužnice navodi da tužilaštvo nije dokazalo da je M. Ć. oštećeni, jer nije dokazano da je oštećeni vlasnik stana, niti da je bio u zakupu stana i da je zaključio ugovor o podzakupu stana sa optuženim. Dalje navodi da je sam oštećeni priznao da sa optuženim nije zaključio pismeni ugovor, nego da su imali samo usmeni dogovor da je mjesečna zakupnina stana bila oko 550,00 KM. Branilac navodi da se u konkretnom slučaju radi o građanskom odnosu u kojem zakupac nije platio zakupninu jedan mjesec, te da nema zablude i održavanja u zabludi oštećenog. Branilac dalje navodi da je oštećeni saznao da se optuženi ne nalazi u stanu dana 07.02.2020. godine, dok je u optužnici kao datum izvršenja djela naveden period zaključno sa 11.02.2020. godine. Zbog svega navedenog, branilac predlaže da se optuženi oslobodi optužbe u odnosu na petu tačku optužnice, a da se u odnosu na prve četiri tačke predmetne optužnice donese presuda kojom se optužba odbija.

U završnoj riječi optuženi je naveo da je u stan uselio 5. decembra i da je oštećenom tog dana dao prvu kiriju za stan. Optuženi navodi da više nikada nije vidio oštećenog i da ga je pozvao 3. januara kako bi mu predao novac, ali da mu se isti nije javio. Optuženi ističe i da je oštećenom nudio da sačine ugovor, ali da isti nije pristao. Navodi da oštećeni nikada nije vidio dokumente na ime M. M. koji su mu oduzeti od strane policije. U konačnici, optuženi navodi da je u stanu proveo 15 dana i da nikada ništa nije iznio iz stana u kojem je boravio.

Okružni javni tužilac je na glavnom pretresu održanom dana 02.09.2025. godine izveo dokaz saslušanjem u svojstvu svjedoka oštećenog M. Ć., te su izvedeni sljedeći materijalni dokazi čitanjem i ulaganjem u sudski spis i to: Zapisnik o saslušanju svjedoka M. Ć., PU Banja Luka, SKP, broj: 13-02/5-1-61/20 od dana 11.02.2020. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PU Banja Luka, SKP, broj: 13-02/051-4/20 od dana 12.02.2020. godine; Potvrda o lišenju slobode lica R. N., PU Banja Luka, SKP, broj: 13-02/5-1-6/20 od dana 12.02.2020. godine; Zapisnik o prijemu privremeno oduzetih predmeta Osnovnog suda Banja Luka broj 71 0 K 322331 20 Kpp od 21.02.2020. godine; Potvrda o predaji lica lišenog slobode PU Banja Luka SKP broj 06/20 od 13.02.2020. godine; Službena zabilješka PU Banja Luka, SKP, broj: 13-02/5-1-53/20 od dana 13.02.2020. godine; Službena zabilješka PU Banja Luka, SKP, broj: 13-02/5-1-54/20 od dana 13.02.2020. godine; Izvod iz kaznene evidencije MUP Kanton Sarajevo za lice R. N., broj: 02/5-2-03-8-2/538 od dana 28.02.2020. godine; Fotokopija lične karte BiH, na ime M. M., broj LK 600T043M9, izdata od strane MUP RS; Fotokopija vozačke dozvole BiH, na ime M. M., broj ..., izdata od strane MUP RS i Fotokopija vozačke dozvole Republike Srbije na ime M. M., broj ..., izdata od strane PU Novi Sad.

Sud je odbio prijedlog tužioca da se kao dokaz izvede - Fotodokumentacija PU Banja Luka broj 1641/18 od 07.11.2018. godine jer se predmetna dokumentacija ne može dovesti u vezu sa utvrđivanjem odlučnih činjenica u vezi radnji koje se optuženom stavljaju na teret petom tačkom optužnice. Naime, navedena dokumentacija je sačinjena povodom prepoznavanja lica – osumnjičenog R. N. od strane oštećenog D. B. u vezi krivičnog djela koje je optuženom stavljeno na teret prvom tačkom optužnice.

Obrana nije imao prijedloga za izvođenje dokaza na glavnom pretresu.

Član 295 ZKP RS propisuje da sud zasniva presudu samo na činjenicama i dokazima koji su izneseni na glavnom pretresu iz kog razloga je sud savjesno ocijenio svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i na osnovu takve ocjene donio odluku kao u izreci ove presude, pa je odlučio kao u izreci presude, a iz razloga koji slijede.

Sud je prije svega cijenio tvrdnju odbrane da je u odnosu na prve četiri tačke optužnice, a koje se odnose na postojanje produženog krivičnog djela Prevara iz člana 230 stav 1 u vezi sa članom 57 stav 1 KZ RS nastupila apsolutna zastarjelost krivičnog gonjenja, te je utvrdio da je u konkretnom slučaju i nastupila. Naime, za predmetno krivično djelo iz člana 230 stav 1 KZ RS moguće je izreći kaznu zatvora od šest mjeseci do tri godine, dok je članom 95 stavom 1 tačkom 6 KZ RS broj 64/17 (koji se u konkretnom slučaju ima primjeniti, jer je najpovoljniji za optuženog, a kako to i propisuje odredba člana 9 stav 2 KZ RS) određeno da se krivično gonjenje ne može preduzeti kada protekne tri godine od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko jedne godine, dok je članom 96 stav 8 istog zakona određeno da zastarjelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarjelost krivičnog gonjenja, što znači da je zastarjelost krivičnog gonjenja u odnosu na krivično djelo Prevara iz člana 230 stav 1 u vezi sa članom 57 stav 1 nastupila nakon šest godina od izvršenog krivičnog djela. Obzirom da se optuženom 1. tačkom optužnice stavlja na teret da je učinio krivično djelo u periodu od dana 03.05.2018. godine do dana 14.05.2018. godine, 2. tačkom optužnice da je učinio krivično djelo u toku mjeseca juna 2018. godine, 3. tačkom optužnice da je učinio krivično djelo u periodu od novembra 2018. godine do februara 2019. godine i 4. tačkom optužnice da je učinio krivično djelo u periodu od februara 2018. godine do maja 2019. godine, to je utvrđeno da je za prve četiri tačke optužnice nastupila apsolutna zastarjelost krivičnog gonjenja, pa je sud imajući u vidu naprijed navedeno i odredbu člana 297 tačka d) ZKP RS u odnosu na te tačke optužnice donio presudu kojom se optužba odbija.

Odredbom člana 230 stav 1 KZ RS propisano je da ko u namjeri da sebi ili drugome pribavi protivpravnu imovinsku korist dovede neko lice lažnim prikazivanjem ili prikriivanjem činjenica u zabludu ili ga održava u zabludi i time navede da to lice na štetu svoje ili tuđe imovine nešto učini ili ne učini, kazniće se kaznom zatvora od šest mjeseci do tri godine.

Oštećeni M. Č. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu izjavio da je prvi put došao u kontakt sa optuženim kada ga je optuženi kontaktirao u namjeri iznajmljivanja stana koji se nalazio u ulici ... , koji je bio u zakupu oštećenog, a nakon čega je otišao sa optuženim i pokazao mu stan, te mu je optuženi platio prvu zakupninu za mjesec decembar, koja je iznosila oko 550,00 KM. Dalje, navodi kako sa optuženim nije imao zaključen pismeni ugovor, a iz razloga što je sa optuženim prvobitno imao dogovor da će naknadno zaključiti pismeni ugovor, do čijeg zaključenja naknadno nije došlo iz razloga fizičke nedostupnosti optuženog. Oštećeni ističe i da je to prvi i jedini put kada se susreo sa optuženim, te da mu je optuženi prilikom tog susreta pokazao ličnu kartu sa imenom M. M., ali da oštećeni istu nije kopirao. Dalje, navodi kako mu zakupninu za mjesec januar 2020. godine i režije u iznosu od oko 250,00 KM nije platio, a nakon čega je oštećeni više puta (1-2 puta sedmično) pokušao stupiti u kontakt sa optuženim, koji mu je odbijao pozive i slao sms poruke sa izgovorima da se ne može javiti, a nakon čega je nakon bezuspješnih pokušaja otišao u stan u kojem nije zatekao optuženog, kada je primjetio da nedostaje i televizor, koji je bio u stanu. Dalje, navodi kako se uputio u Gradišku, gdje je od stanovnika saznao da M. M. živi u Novom Sadu, a nakon čega je pozvao broj istog, koji je dobio od stanovnika i pitao zašto mu nije platio zakupninu na šta mu je M. M. odgovorio da on nije bio u njegovom stanu, da je optuženi zloupotrijebio njegov identitet i predstavio se kao on. Odgovarajući na pitanje oštećeni navodi kako misli da je vlasnik stana D. P. kao i da mu policija nije tražila ugovor sa vlasnikom stana.

Prilikom saslušanja oštećenog tužilac je istom predočio Zapisnik o njegovom saslušanju broj 13-02/5-1-61/20 od dana 11.02.2020. godine, te je oštećeni potvrdio svoj potpis na zapisniku i da se stan nalazio u ulici ... , a da je televizor bio marke „Aksen“ u vlasništvu vlasnika stana. Navodi da mu je optuženi pričinio štetu u iznosu između 1.500,00 KM i 1.800,00 KM, a koja se odnosi na jednu zakupninu, režijske račune, čišćenje stana i druge troškove, do čega računi za režije okvirno iznose oko 250,00 KM.

Uvidom u Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta MUP RS, PU Banja Luka broj 13-02/05-1-4/20 od dana 12.02.2020. godine, sud je utvrdio da je ovlašteno službeno lice od optuženog izvršilo privremeno oduzimanje sljedećih predmeta: Lična karta BiH, na ime M. M., broj LK ..., sa datumom izdavanja 21.05.2015. godine sa rokom važenja do 21.05.2025.godine, izdate od strane MUP-a RS, Gradiška; Vozačka dozvola BiH, na ime M. M., broj .., izdata dana 22.09.2015. godine sa rokom važenja do 22.09.2025. godine, izdata od strane MUP RS-a RS, Gradiška i Vozačka dozvola Republike Srbije na ime M. M., broj dozvole izdata dana 01.08.2016. godine sa rokom važenja do 01.08.2026. godine, PU Novi Sad, a za koje predmete je Osnovni sud u Banjoj Luci Naredbom broj 71 0 K 322331 20 Kpp od dana 21.02.2020. godine odobrio oduzimanje i deponovanje predmeta, te su navedeni predmeti deponovani u depozit Osnovnog suda u Banjoj Luci pod KDP brojem 79/20.

Sud je uvidom u fotokopije lične karte i fotokopije vozačkih dozvola koje su izvedene kao dokaz, utvrdio da sadržina istih odgovara sadržini dokumenata koji su privremeno oduzeti od optuženog i koji su opisani u ranije navednoj potvrdi o privremenom oduzimanju kao i da se na istima nalazi fotografije optuženog.

Uvidom u Službenu zabilješku MUP RS, PU Banja Luka, Sektor kriminalističke policije broj 13-02/5-1-53/20 od dana 13.02.2020. godine, sud je utvrdio da je sačinjena dana 13.02.2020. godine na okolnosti obavještavanja dežurnog tužioca povodom prijave lica M. Č..

Uvidom u Službenu zabilješku MUP RS, PU Banja Luka, Sektor kriminalističke policije broj 13-02/5-1-54/20 od dana 13.02.2020. godine, sud je utvrdio da je ista sačinjena dana 13.02.2020. godine na okolnosti obavještavanja dežurnog tužioca o lišenju slobode tada osumnjičenog R. N..

U ovom postupku je nesumnjivo utvrđeno da je optuženi u mjesecu decembru 2019. godine boravio u stanu u ulici ... na osnovu prethodnog usmenog dogovora optuženog i M. Č., kao i da su se oni sastali samo jednom, a kom prilikom je optuženi M. Č. platio prvu zakupninu za mjesec decembar u iznosu od 550,00KM, ali da nikada nisu zaključili pismeni ugovor o podzakupu stana. Nesumnjivo je utvrđeno i da se na dokumentima koji su oduzeti od optuženog nalazi fotografija optuženog, a da isti glase na ime M. M..

Na osnovu izvedenih dokaza sud nije mogao na nesumnjiv način utvrditi da li je optuženi u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist doveo u zabludu M. Č. na način da mu se prilikom iznajmljivanja njegovog stana lažno predstavio kao M. M., pokazujući mu dokumente na ime M. M. i dovodeći ga u zabludu da će redovno isplaćivati zakupninu za stan, te da li je na taj način oštetio M. Č. za iznos od 1.500,00 KM, odnosno da li je za sebe pribavio imovinsku korist u istom iznosu.

Prije svega, petom tačkom predmetne optužnice stavlja se na teret da je optuženi iznajmljivao stan u vlasništvu M. Č., iako je i sam M. Č. prilikom davanja svog iskaza na glavnom pretresu potvrdio da se radi o stanu koji je u vlasništvu drugog lica, koji je bio u njegovom zakupu, a koji je on trećim licima iznajmljivao ugovorom o podzakupu. Međutim u toku postupka nije izveden ni jedan materijalni dokaz kojim bi se utvrdile naprijed navedena činjenice, a koje činjenice je bilo neophodno utvrditi radi dokazivanja tvrdnji optužbe da je upravo M. Č. oštećen radnjama optuženog opisanim u 5. tački optužnice. Ne samo da u toku postupka nije izveden ni jedan dokument kojim bi se potvrdilo vlasništvo ili drugo pravo oštećenog na predmetnom stanu, već ni sam oštećeni prilikom davanja svog iskaza nije mogao sa sigurnošću da se sjeti ko je bio vlasnik stana u ulici ... u vremensko periodu iz optužnice, pa je izjavio kako misli da je vlasnik stana u to vrijeme bila D. P..

Nadalje, sud je cijenio činjenicu da su kod optuženog pronađeni i od istog oduzeti identifikacioni dokumenti izdati na ime druge osobe (M. M.), a na kojima se nalazi fotografija optuženog. Međutim, samo posjedovanje tih dokumenata od strane optuženog ne dokazuje činjenicu da su isti iskorišteni na način i sa namjerom opisanom u izreci presude. Naime, između samog pronalaska i posjedovanja navedenih dokumenata, sa jedne strane i njihove konkretne upotrebe, odnosno lažnog prikazivanja u okolnostima opisanim u optužnici, sa druge strane, ne postoji neposredna dokazna veza. I sam oštećeni je prilikom davanja svog iskaza na glavnom pretresu naveo da mu je optuženi samo pokazao navedena dokumenta, te da iste nije kopirao ili na bilo koji drugi način iskoristio kao garanciju za ispunjenje obaveze iz njihovog usmenog dogovora oko plaćanja zakupnine za predmetni stan. S tim u vezi, a imajući u vidu sve naprijed navedeno, sud nije mogao utvrditi ni na koji način bi samo predstavljanje optuženog kao „M. M.“ moglo dovesti u zabludu oštećenog da će optuženi redovno isplaćivati zakupninu za stan, odnosno nije dokazano da je optuženi upravo lažnim prikazivanjem da se zove „M. M.“ naveo oštećenog da na štetu svoje ili tuđe imovine nešto učini, a što čini bitno obilježje krivičnog djela Prevare iz člana 230 stav 1 KZ RS.

U toku ovog krivičnog postupka nije dokazano ni da je optuženi radnjama naznačenim u petoj tački optužnice oštetio M. Č. za iznos od 1.500,00 KM. M. Č. je prilikom davanja iskaza naveo da ga je optuženi oštetio za predmetni iznos, ali u ovom postupku nije izveden ni jedan materijalni dokaz kojim bi se prije svega potvrdilo da je upravo M. Č. oštećen radnjama naznačenim u petoj tački optužnice, niti bilo koji dokaz kojim bi se potvrdio iznos naznačene štete, pri tom posebno imajući u vidu da se radi o materijalnoj šteti, koja je u konkretno slučaju lako dokaziva (jer se odnosi na novčane iznose i troškove koji se uobičajeno dokumentuju računima ili uplatnicama).

Radi svega navedenog, sud je u skladu sa načelom „in dubio pro reo“ propisanim članom 3 stav 2 ZKP RS, a kojim je određeno da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava odlukom na način koji je povoljniji za optuženog, zaključio da Okružno javno tužilaštvo u Banjoj Luci nije na nesumnjiv način dokazalo da je optuženi počinio krivično djelo Prevare iz člana 230 stav 1 u vezi sa članom 57 stavom 1 KZ RS, pa je optuženog za krivično djelo navedeno u petoj tački optužnice oslobodio od optužbe na osnovu odredbe člana 298 tačka v) ZKP RS.

Odredbom člana 108 stav 4 ZKP-a RS propisano je da kad sud donese presudu kojom se optuženi oslobađa optužbe ili kojom se optužba odbija ili kada rješenjem obustavi krivični postupak, uputiće oštećenog da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku, te je sud shodno navedenoj odredbi uputio oštećene da imovinskopravni zahtjev mogu ostvariti u parničnom postupku.

Odredbom člana 100 stav 1 ZKP RS propisano je da će sud u presudi kojom se optuženi oslobađa optužbe ili kojom se optužba odbija izreći da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava, pa je sud shodno navedenoj zakonskoj odredbi odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Svetlana Pranjčić

Sudija
Vedrana Grmuša

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude. Žalba se podnosi ovom sudu, u pisanom obliku i dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o istoj odlučuje Okružni sud u Banjoj Luci.